

Alle kinderen hebben recht op onderwijs!

Jongens en meisjes hebben precies dezelfde kinderrechten. Toch gaan er wereldwijd minder meisjes dan jongens naar school. Hoe komt dat? En waarom is dat erg? Op dit infoblad vind je antwoord op de belangrijkste vragen over meisjes en onderwijs.

Eerst de cijfers:

- Wereldwijd gaan er 61 miljoen kinderen niet naar school. Maar dat zijn meer meisjes (32 miljoen) dan jongens (29 miljoen)
- Meisjes gaan ook vaker dan jongens maar erg kort naar school: veel meer meisjes dan jongens maken de basisschool nooit af. Een voorbeeld: in Burundi zit 44.9% van de jongens en 27.3% van de meisjes tot en met groep 8 op de basisschool. De rest is voor die tijd al lang van school af.
- Er zijn veel meer moeders dan vaders die nooit naar school gingen. Mensen die nooit leerden lezen en schrijven heten analfabeten. Van de 774 miljoen analfabeten in de wereld is ruim twee derde (70%) vrouw.

Hoe komt het dat in ontwikkelingslanden minder meisjes naar school gaan dan jongens?

Armoede en tradities zijn belangrijke redenen waarom kinderen in ontwikkelingslanden niet (lang) naar school gaan. Ouders hebben geen geld om school te betalen, of voor de extra kosten van school, zoals boeken, schriften, pennen, een verplicht schooluniform of een ouderbijdrage.

Ook moeten kinderen van arme ouders vaak meehelpen thuis, of werken om geld te verdienen. Veel kinderen van arme ouders moeten flink aanpakken thuis wanneer hun ouders werken: op kleine broers en zussen passen, het huishouden doen, koken, water halen. Meisjes worden vaker dan jongens gevraagd om thuis mee te helpen. Ook vinden niet alle ouders onderwijs voor jongens en meisjes even belangrijk.

Wat vinden meisjes ervan dat ze niet naar school kunnen?

Het antwoord op deze vraag is simpel. De meeste kinderen in ontwikkelingslanden willen dolgraag naar school: leren lezen, schrijven, rekenen. Ook meisjes.

Waarom is het zo belangrijk dat alle kinderen, meisjes en jongens, naar school gaan?

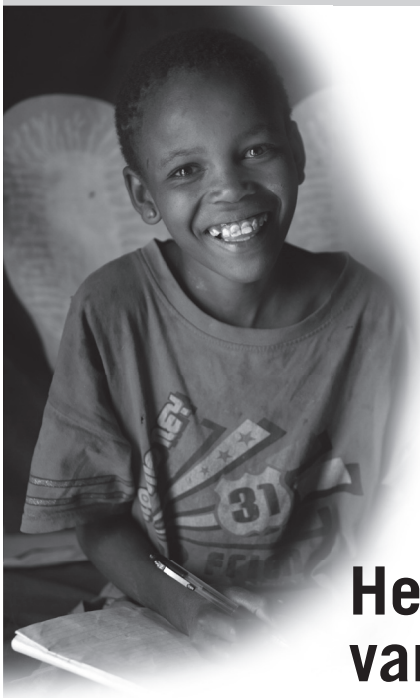
School is voor alle kinderen belangrijk. Voor jongens en meisjes. Waarom?

1. Alle kinderen hebben er recht op om naar school te gaan. Jongens en meisjes hebben gelijke rechten. Dat staat in het Kinderrechtenverdrag, dat door 193 landen is ondertekend. Daardoor zijn regeringen verplicht te zorgen voor gratis onderwijs voor alle kinderen.
2. School is goed voor de gezondheid. Uit onderzoeken blijkt dat onderwijs vooral voor meisjes goed is voor hun gezondheid en voor de gezondheid van hun kinderen. Zo blijkt dat meisjes met een schoolopleiding minder snel besmet raken met gevaarlijke ziektes zoals hiv en aids, en minder vaak op jonge leeftijd per ongeluk zwanger worden. Ook de kinderen van meisjes met een opleiding zijn gezonder: kinderen van moeders met een opleiding zijn minder vaak ondervoed, vaker ingeënt tegen ziekten en sterven minder vaak voor ze vijf jaar oud zijn!
3. Onderwijs helpt tegen armoede. Hoe kan dat? Meisjes die naar school gaan, leren lezen, schrijven en rekenen, en krijgen meer zelfvertrouwen. Ze verdienen later dan ook meer geld dan meisjes die nooit naar school gingen.

Het blijkt ook dat meisjes met een opleiding beter voor zichzelf zorgen, en voor de mensen om hen heen. Dankzij hun opleiding maken meisjes slimmere keuzes, voor zichzelf, voor hun toekomst, voor hun gezin, en ook voor hun eigen kinderen.

Dankzij school leren meisjes zoveel, dat ze meer kans hebben op een betere toekomst, om gezond te blijven, om meer geld te verdienen, om goed voor zichzelf en de mensen om hen heen te zorgen. Zo krijgen ze dus de kans om te ontsnappen aan armoede.

Wereldwijd gaan 61 miljoen kinderen niet naar school. Vooral meisjes mogen niet of amper naar school. Twee meisjes uit het Afrikaanse land Tanzania vertellen hoe zij dat vinden.

Het verhaal van Maua

Maua (11) woont in Tanzania. Ze gaat nu naar school. Maar Maua weet niet of ze ook echt op school kan blijven, want haar familie is arm. Dit is haar verhaal.

Maua heeft een droom voor later: ze wil graag de basisschool afmaken en dan naar de middelbare school om verder te leren. "Want ik wil later andere mensen les geven", vertelt ze. Maar of dat gaat lukken is de vraag.

De familie van Maua is arm. Haar vader is dood, haar moeder heeft geen werk, maar moet wel voor Maua, haar oma en haar twee broertjes zorgen. Maua: "Soms hebben we helemaal geen geld, ook niet om eten te kopen. Dan ga ik met een hongerige buik naar school."

School is voor alle kinderen gratis in Tanzania. Maar schoolspullen kosten ook geld. Een schooluniform is in Tanzania verplicht. En schriften en pennen zijn ook handig. Toen haar moeder geen geld had, zat Maua dan ook een tijdje thuis. "Ik was heel blij toen ik weer naar school mocht", vertelt Maua. "Gelukkig paste ik nog steeds in mijn schooluniform van vorig jaar. Maar nu heeft mijn moeder amper geld voor schriften. Dat is best lastig, want dan kan ik alleen leren lezen en niet leren schrijven. En dat wil ik juist!"

Er is ook een meisjesclub op de school van Maua. "Dat is erg leuk, daar ga ik elke donderdagmiddag heen. We spelen er toneelstukjes en leren handige dingen, zoals hoe je jezelf als meisje kunt beschermen tegen ziektes als aids. En over kinderrechten."

Sinds kort krijgen alle kinderen op Maua's school twee keer per dag gratis eten op school. Een slimme zet, vindt Maua: "Dankzij dat eten gaat leren veel beter en zit ik niet meer met een knorrende buik in de klas. Er zijn nu ook meteen veel meer kinderen op school."

Shengai mag niet naar school

"Ik ben nog nooit naar school geweest", zegt Shengai verlegen. Ze is 13 jaar en woont in Tanzania. Haar ouders hebben niet genoeg geld om schoolspullen te kopen voor al hun kinderen. Daarom blijft Shengai thuis. Ze wordt elke dag een beetje verdrietig als ze haar broers en zusje naar school ziet lopen.

Shengai is een Masai-meisje. De Masai zijn wereldwijd beroemd: het zijn stoere krijgers, die hoog kunnen springen en goed dansen, en die trots zijn op hun dieren. De Masai lopen al eeuwenlang met hun kuddes geiten en koeien over de Afrikaanse savanne.

Veel Masai-meisjes trouwen al jong, als tiener. Shengai hoopt dat het nog even duurt voordat zij aan de beurt is. "Dan kan ik zeker nooit meer naar school! Als ik eenmaal getrouwd ben, moet ik voor de familie van mijn man zorgen."

Shengai: "Ik ben elke ochtend verdrietig als ik zie dat mijn broertjes en zusje zich klaarmaken voor school. Omdat ik weet dat ik zelf niet mag." Zij werkt thuis. Als haar moeder spullen verkoopt op de markt, doet Shengai het huishouden. "Ik kook eten, maak schoon, en zoek hout om vuur te maken. Dat is mijn favoriete klusje, omdat ik blij word van het idee dat ik met dat hout 's avonds eten kook."

Naar school mag ze niet, maar ook Shengai heeft een droom voor later: ze hoopt dat ze later zelf kinderen krijgt. "En weet je wat", lacht Shengai, "als mijn kinderen groot zijn, mogen ze van mij wel naar school!"

Wil je een filmpje zien over Maua, Masai-kinderen en andere meisjes in Tanzania? Surf dan naar www.globalcampaignforeducation.nl